

Moses knew that he had found favor in God's eyes. By deliberately identifying himself with Israel, he extended that favor to the whole nation.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Sukkot on Shabbat** (סוכות חל המועד | Intermediate Day of Sukkot on Shabbat)
- **Torah:** Exodus 33:12-34:26
- **Haftarah:** Ezeziel 38:18-39:16

A special portion for Shabbat Chol Hamoed Sukkot is applicable this Shabbat!

Grace Negotiations

After forty days of fasting in his tent of meeting, Moses began to negotiate with God. Ever since the sin of the golden calf, the LORD had not referred to Israel as His people. Rather, they were Moses' people: "Your people, whom you brought up from the land of Egypt" (Exodus 32:7).

Moses, on the other hand, remained in God's favor. As he negotiated for forgiveness and atonement, he banked heavily on God's favor for him. He complained that, although he remained in God's favor, he felt disfavored because he was told to lead the people without God's presence.

The Hebrew word translated as "favor (*chen*, חן)" can also be translated as "grace." Thus Moses argued for mercy and forgiveness on the basis of God's grace toward him.

You have said, "I have known you by name, and you have also found favor in My sight." If I have found favor in Your sight, let me know Your ways that I may know You, so that I may find favor in Your sight. Consider too, that this nation is Your people. (Exodus 33:12-13)

On the basis of Moses' complaint, the LORD relented ever so slightly. Whereas previously He had declared that He would not go with Israel as they went up from Sinai, now He conceded that He would go with Moses. He said to Moses, "My presence shall go with you, and I will give you rest" (Exodus 33:14). Note that the pronoun "you" appears in the singular form. The LORD only promised to go with Moses and give Moses rest. He did not say so regarding Israel, nor did He acknowledge them as His people. Moses rejected the offer. Speaking in the first-person plural form, he said, "If Your presence does not go with us, do not lead us up from here" (Exodus 33:15).

Mozaes wist dat hij genade had gevonden in Gods ogen. Door zichzelf bewust met Israël te identificeren, breidde hij die bevestiging uit tot de hele natie.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Sukkot op Shabbat** (סוכות חל המועד | Tussenliggende Dag van Sukkot op Shabbat)
- **Tora:** Exodus 33:12-34:26
- **Haftara:** Ezechiël 38:18-39:16

Deze shabbat geldt een speciaal gedeelte voor Shabbat Chol Hamoed Sukkot!

Genade onderhandelingen

Na veertig dagen van vasten in zijn tent der samenkomst, begon Mozaes met God te onderhandelen. Sinds de zonde van het gouden kalf, had de HEERE Israël niet als Zijn volk genoemd. Integendeel, zij waren het volk van Mozaes: "Uw volk, die u uit het land Egypte bracht" (Exodus 32: 7).

Mozaes, aan de andere kant, bleef in Gods gunst. Terwijl hij onderhandelde voor vergeving en verzoening, vertrouwde hij zeer op Gods gunst voor hem. Hij klaagde omdat hij, hoewel hij in Gods gunst bleef, hij ongenade voelde omdat hem werd verteld van het volk te leiden zonder de aanwezigheid van God.

Het Hebreeuwse woord vertaald als "gunst (*chen*, חן)" kan ook vertaald worden als "genade." Dus Mozaes pleitte voor genade en vergeving op basis van Gods genade naar hem toe.

U hebt gezegd: "Ik heb u bij naam gekend, en ook: Gij hebt genade gevonden in Mijn ogen." Als ik genade gevonden heb in Uw ogen, laat me Uw wegen weten, opdat ik U ken, zodat ik genade zou vinden in uw ogen. Bedenk ook, dat deze natie Uw volk is. (Exodus 33:12-13)

Op basis van Mozaes' klacht, liet de HEERE zich ongezien gauw vermurwen. Waar Hij voorheen had verklaard dat Hij niet met Israël zou gaan, als zij vanuit de Sinai gingen, gaf Hij nu toe dat Hij met Mozaes zou gaan. Hij zei tegen Mozaes: "Mijn aanwezigheid zal met u gaan, en Ik zal u rust geven" (Exodus 33:14). Merk op dat het voornaamwoord "u" in het enkelvoud staat. De HEERE beloofde alleen met Mozaes te gaan en geeft Mozaes rust. Hij zei dat niet m.b.t. Israël, noch erkende Hij hen als Zijn volk. Mozaes verwierp het aanbod. Sprekend in de eerste persoon meervoud, zei hij: "Als Uw aanwezigheid niet met ons gaat, leiden ons van hier niet verder" (Exodus 33:15).

It was not adequate for God to accompany Moses, He needed to accompany the whole people. Moses deliberately identified himself with the people. It was as if Moses said, "If you want to show me favor and go with me, you need to show us all favor and go with all of us, because I am with the people." Moses would accept nothing less than grace for the whole nation. He knew that he enjoyed the favor of the LORD; he sought to include the nation in the merit of God's favor for him:

For how then can it be known that I have found favor in Your sight, I and Your people? Is it not by Your going with us, so that we, I and Your people, may be distinguished from all the other people who are upon the face of the earth? (Exodus 33:16)

Moses deliberately identified himself with the people, saying "us," "we," and, "I and Your people." He no longer appealed to the covenant with Abraham, Isaac, and Jacob. He no longer appealed to the "what-will-the-Egyptians-think" argument. He appealed merely to God's expressed favor for him. On his own merit in God's eyes, Moses hoped to atone for the entire nation. It was the only thing he had left with which to negotiate.

The LORD conceded again and responded, "I will also do this thing of which you have spoken; for you have found favor in My sight and I have known you by name" (Exodus 33:17). God agreed to forgive the nation, go with them, and acknowledge them as His people on the basis of His favor for Moses.

This story illustrates the Chasidic concept of *tzaddikism* where the merit and favor of a single righteous person can be extended to others. On the basis of God's gracious favor for one man, the entire nation received the forgiveness of sin and a restoration of relationship with the Almighty. On the merit of one righteous man's standing with God, all Israel is granted standing with God. These are the mechanics of the gospel. The ultimate redeemer is like the first redeemer, making atonement for the entire nation on the basis of His merit alone.

The story also illustrates the meaning of the word grace. Christian teachers sometimes define "grace" as God's unmerited favor. On the contrary, grace (*chen*, חן) implies merited favor. Someone did merit it. Our righteous Messiah merited God's favor, and He identified Himself with us so that we might share in that favor.

Het was niet voldoende dat God Mozes begeleidde, Hij moest het hele volk begeleiden. Mozes identificeerde zich bewust met het volk. Het was alsof Mozes zei: "Als U mij ganade wilt laten zien en met mij gaan, moet U ons allen begenadiging laten zien en met ons allen gaan, want ik ben met het volk." Mozes wou niets minder dan genade voor de hele natie. Hij wist dat hij de gunst van de HEERE genoot; hij zocht de natie mee op te nemen in de verdienste van Gods gunst voor hem:

Want hoe kan het bekend worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet door dat U met ons gaat, zodat wij, ik en Uw volk, onderscheiden kunnen worden van alle andere volken die op het aardoppervlak zijn? (Exodus 33:16)

Mozes identificeerde zich bewust met het volk, zeggende: "ons", "wij", en, "ik en Uw volk." Hij deed niet langer een beroep op het verbond met Abraham, Isaak en Jakob. Hij deed niet langer een beroep op de "wat-zullen-de-Egyptenaren-denken" argument. Hij deed slechts een beroep op Gods uitgesproken genegenheid voor hem. Op zijn eigen verdienste in de ogen van God, hoopte Mozes verzoening te bewerken voor de hele natie. Het was het enige wat hem overbleef om mee te onderhandelen. De HEERE gaf opnieuw toe en antwoordde: "Ik zal ook deze zaak doen waarvan u gesproken heb; want u hebt begunstiging gevonden in Mijn ogen en Ik heb je bij naam gekend" (Exodus 33:17). God ging akkoord om de natie te vergeven, met hen te gaan, en hen te erkennen als Zijn volk op basis van Zijn sympathie voor Mozes. Dit verhaal illustreert het Chasidische concept *tzaddikisme* waar de verdienste en sympathie van een enkele rechtschapene tot anderen kan worden uitgebreid. Op basis van Gods genadige sympathie voor een man, kreeg de hele natie de vergeving van zonden en een herstel van de relatie met de Almachtige. Op de verdienste van een rechtvaardig man staande met God, wordt heel Israël verleend aan Gods zijde te staan. Dit zijn de mechanismen van het evangelie. De ultieme verlosser is zoals de eerste verlosser, verzoening voor de hele natie bewerkend op grond van Zijn verdienste alleen. Het verhaal illustreert ook de betekenis van het woord genade. Christelijke leraren definiëren soms "genade" als Gods onverdiende gunst. Integendeel, genade (*chen*, חן) impliceert verdiende gunst. Iemand verdiende het. Onze rechtvaardige Messias verdiende Gods gunst, en Hij identificeerde Zichzelf met ons zodat wij in die gunst kunnen delen.